

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszu-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiaz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponta 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyösi István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, fél évre 3 frt 50 kr, negyed évre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. helyeg-díj fizetendő. Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapestben** Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; **Bécsben**: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; **Berlinben**: Rudolf Mosse; **Frankfurtban**: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Andrássy Gyula. †

Magyarországnak gyásza van; elveszté egyik legnagyobb fiát, Andrássy Gyula grófot. E fájdalom annál mélyebb, mert a nagy halott dicső anyjának, a magyar népnek képe mása, kedveltje, dicsősége volt. De a magyar nemzet e mély gyásza nem az a rémült, kétségbeesett fájdalom, melyet érzett Széchenyi I. vagy Teleki L. váratlan halálakor; belevegyül a hála, hogy adta őt nekünk a magyarok istene, mikor legnagyobb szükségünk volt reá, hogy megtartotta, míg élte nagy alkotásait befejezte és biztosította, s hogy elvette, mikor áldott s boldog élete végkép beborult és többé fájdalomnál egyebet nem adhatott. Az ég megszánta és feloldotta e férfiút fájdalmaitól, ki az Adria paradicsomi szépségű partjain olyan pokoli kinokat szenvedett, ki oly nehezen tudta megtenni azt a kis utat, mely a földi lét gyarlóságaiából az örök dicsőségbe vezette. Már küzdött a halálos kórral, már a sirba vágyott, midőn a véderő-törvényjavaslat vitája, mint a sirját ásó, ősz Toldit, még egyszer közénk szólította, hogy megmentse számunkra, mint a lovagkor leventéje, az ország czimerét, azt az eszmét, azt az irányt, mely dicsőségre, boldogságra vezesse nemzetünket. Még egyszer lelkesítette, fölmelegítette e hon fiait dicső hon-szeretete, bölcsessége, köteletségérzete, azután pillenni tért: befejezte küldetését. Az utolsó fellépése még egyszer megmutatta nekünk; mit birtunk benne, hogy annál mélyebben érezzük a veszteséget, de hagyott vigasztalást is: eszméit, melyeket a haldoklók próféta-szerű ihlettségével még egyszer hirdetett, örökségül hagyott nekünk.

Andrássy Gyulában meghalt az az államférfi, kinek egyénisége és működése a mai kor fiában leginkább képes megvetni azon hit alapját, hogy nem a véletlen, hanem bölcs gondviselés vezeti e hon ügyeit, mely nem hagyja veszni a magyart, hanem örökösödik felte s ha nem kimélheti meg attól, hogy a

pusztában való bolyongás- és sanyargásban megedződjék és javuljon, nem tagadja meg Mózesét sem, ki végre elvezeti az ígért földre.

De Andrássy egyuttal megtestesülése volt a magyar faj saját életrevalóságának. Vagy ki volna az az utolsó 30 év államférfiai közül, ki az aristokratikus érzési és democrata gondolkodásu, szilaj és mégis józan, pompakedvelő, lovagias és mégis kevés igényű, faji jellegéhez ábrándos szeretettel ragaszkodó és mégis minden közös európai eszméért lelkesülő, a mult dicsőségén vallásos kegyelettel csüngő, mégis az elmaradástól leginkább iszonyodó magyarnak oly tipikus képviselője volna, kit a nemzet geniusa annyira saját képére teremtett volna, mint Andrássy? Nem ez magyarázza-e meg azt a csodálatos könnyűséget, melylyel nemzete érzelmeit, gondolatait tolmácsolta, melylyel a legnagyobb nehézségeket legyőzte?

E szerepre a gondviselés a bölcsőtől fogva nevelte a nagy államférfiut. Mint történeti aristocratiának sarja, ki fajához törhetlen hűséggel ragaszkodó apának, anyának volt gyermeke, neveltje, de ki egyuttal a fejedelem iránti hűséget és az európai nyugati eszmék cultusát is már mintegy az anyatejjel szította be, már a szülei házból hozza csiráját mindazon eszmének, melyet később egy fényes életen át odaadással szolgált és megvalósított. Megvolt benne ép úgy a magyar nemes szívós ragaszkodása nemzete ősi jogaihoz, mint lovagias hűsége a trónnal szemben; de ösztönszerűleg érezte azt is, hogy az Európában rokon nélkül álló magyarnak soha sem szabad könnyelműen lemondani azon európai kapcsolatról, támaszról, melyet e nemzet legnagyobb fiai Szent-István, Nagy Lajos, Hunyadi János, Mátyás, Zrínyi és annyi más változó formában, de mindig keresték. Érezte, hogy a mai kor, mely előtt oly rémesen emelkednek éjszak sötét árnyai, nem alkalmas arra, hogy a teljes függetlenség fényes, de inkább csak képzeleti

dicsőségeért, odaadjuk állami és nemzeti létünk biztonságának ama megbecsülhetetlen garantiáját, melyet az Ausztriával való kapcsolatban atyáinktól örököltünk. Ezért volt neki a kiegyezés tárgyalásakor oly könnyű, mit mindenki nehéznek tartott: megtalálni a birodalom két fele között közös ügyek helyes elintézésének módját. Eleitől fogva tudta, hogy ezen fontos ügyekre vonatkozó törvényhozásunk csak akkor lesz szerencsés, ha nem sértjük meg vele Magyarország államjogi önállóságát, ha biztosítjuk ez ügyek alkotmányos elintézését és ha a birodalom nagyhatalmi állását nemcsak nem gyöngítjük, hanem erősítjük. Deák F. el volt ragadtatva, mikor megismerte Andrássy javaslatát a delegatiókra nézve s azonnal elejtette a magáét. Csak egy pontot változtattak meg Andrássy javaslatában s ez is mutatja, mily végtelen kényes volt ott, hol nemzete jogairól volt szó. A fennálló törvény értelmében a delegatiók, ha másképpen nem juthatnak közös megállapodásra, közös ülést tartanak, melyben minden vita nélkül szavaznak az illető tárgy fölött. Andrássy javaslatában nem volt szó e közös szavazásról, ő azt kívánta, hogy a két parlament küldöttjei csak üzeneteket váltsanak és pedig addig, míg megegyeznek; e közös ülésben már állami önállóságunk veszélyes csorbulását látta. Lelkes loyaltása és államférfiúi józansága megkedveltették az udvarral, felséges királyunkkal és királynénkkal. De ez nem csak a kiegyezési idők hangulatának szíleménye. Midőn 1861. Teleki L. Almássy Pál házában előadta, hogy Napoleon hajlandó Magyarországot segiteni, de hogy erről csak akkor lehet szó, ha Ausztriával semmi szín alatt ki nem békülünk: Andrássy Gyula gróf, ki józan eszével rég átlátta, hogy erős támaszunk a politikában és közönséges életben egyaránt csak az lehet, ki mellettünk áll, nem pedig ki elérhetlen messzeségben van tőlünk, határozottan kijelentette, hogy Teleki politikáját teljesen elhibázottnak tartja s ellenben a dynastiával való kibékülést őszintén óhajtja. De mert

A „BRASSÓ” TARCZÁJA.

José csinos nőtestvére.

Burnett Hodgson Frances elbeszélése.

A „Brassó” számára átdolgozta dr. Boros Gábor.

(Folytatás.)

Vacsora után mindhárman a ritka szép holdas estét élvezték.

Majd álomra szenderült elébb Jovita, azután José.

Csak Pepita volt ébren. Abba hagyta, a dalt keze lecsuszott gitárjáról, ott állt sápadtan a holdfényétől.

Egyszerre a szembelevő falon megjelent egy alak, a melyet Pepita igen jól ismert. A következő pillanatban átugrott a falon s Pepita közvetlen közelében állott — Sebastiano.

Csöndesen állt ott a leány, kezeivel még mindig fejét övezte körül, így nézett reá.

Amaz összofonta mellén karjait s szintén merőn nézett vissza. Halvány volt ő is, mint a halál.

„Igen,” — mondá, — „ugyanaz vagy mindig. Nem változol. Bármikor látalak. De hallgass reám. Azt gondolod, azért jöttem, hogy szemrehányást te-

gyek neked? Miért tenném? Bikákkal küzdöttem, de ebből nem lehet megtanulni, hogy kell bánni a leányokkal. Azt hívé, ha egy férfi odaadja neked lelkét, életét, lehelletét, egyszer csak meghallgatod. Leány vagy; arra vagy teremtve, hogy szeressenek; de szíved kőkemény. Büszke vagy arra, hogy kigunyolhattál egy embert, a ki téged tisztelve szeret. De hallgass reám. Elvégre mégis jobb, ha valaki kevésbé csinos, de inkább leány.”

Csöndesen a jászmin-bokorhoz támaszkodott, tépdeste egyik virágot a másik után.

Pepita mosolyogva kezdett egy dalt.

„Inkább, inkább leány. Igen valódi leány.”

Pepita rátekintett s folytatta a dalt.

Sebastiano heves mozdulatot tett, megragadta Pepita kezét, szemeiből villámok cikáztak.

„Nem, te még sem lehetsz ilyen. Te eléggé leány vagy. Majd eljő a te napod is. Nem lesz ez mindig így. Téged kényszeríteni kell. Akkor aztán te is fogsz szenvedni. Akkor majd szólni fogsz.”

Egy percze megállapodott, távolabb tartá magát a leányt s szomoruan, szánalommal nézett reá.

„Mily csinos vagy. Oh mint lehet téged szeretni! ... De most megyek. Nem terhellek tovább.

Várni fogok. A hosszú várakozásban enyhül a fájdalom, megjő a feledés. Azt mondom, kényszeríteni kell téged a szerelemre, de én ezt másra bízom. Nem vágyom ilyen szerelemre. Eljő az idő, mikor a jelvényt nem taposod lábaiddal, fölemeled, kebledbe rejtéd. Hanem az nem lesz az én jelvényem, másé lesz, a ki kevésbé szeret, mint én. Szerettelek eszemet vesztettem miattad, éretted. De most már vége lesz. Csak a bikákra gondolok ezután s nem a leányra, a ki bolonddá tart. Csinos vagy, de ez még nem minden. Te elbűvölheted a férfit, de akad majd, a ki áttöri e varázst. Igen, Most eredj!”

Még egyszer hosszasan nézett a szemébe, aztán elbocsátá kezét s gyorsan távozott a falon át.

Pepita megindulás nélkül állott ott, karjait lecsüggeszté, és bámulva nézett messzi-messzi az országútra.

Másnap este a szokottnál később jött haza José, Jovita szomoruan, busan fogadta.

„Eldobta, igen ismét eldobta a jelvényt.”

„Talán nem volt az enyém. Miért nem dobta neked?”

Jovita tovább folytatta a szemrehányást.

„Kár volt azt tenned” — vágott közbe José.

a király ismerte feltétlenül megbízható loyaltását s látta, hogy a monarchia nagyhatalmi állásáról soha meg nem feledkezik, azért nem is osztozott a bécsi katonákörök gyanakodó bizalmatlanságában, midőn Andrássy a magyar honvédség szervezését tervezte, hanem ellenkezőleg teljes megnyugvással s hazafias örömmel teljesítette a nemzet e szívóhaját. Igaz hazafisága, mely ép oly igaz hűségével oly szép harmóniát képezett, s másrészt annyira megkönnyítette neki, hogy fel és lefelé szükség esetén akkor is beszéljen leplezetlen nyíltsággal, mikor ahhoz férfias bátorság kellett: ezek tették őt a kiegyezés gondviselősszerű részrehajtójává, ezek a nemzet bálványává.

A jobbágyi hűség s a honszeretet, a fejedelem hatalmán s a hazája boldogságán tündő honfígond szívében egy érzelmmé olvadtak. Ez képesítette a lelkes magyart arra, hogy Ausztriának is, az egész monarchiának is örök érdemű minisztere legyen. Azzal, hogy Bismarck herczeggel együtt megteremtette a német-osztrák-magyar szövetséget, oly biztonságot és hatalmi állást adott a monarchiának, a milyennel soha sem bírt s Bosnia occupációjával nyújtotta a monarchia népeinek azt, miért más népek tenger szenvedést és áldozatot nem sajnálnak, tért a jövő fejlődésre, hiszen fizető piacot és coloniát. Hazánk s az egész monarchia jövőjének biztosítása, jövő virágzásának, fejlődésének ez előkészítése azon dicső örökség, melyet Andrássy hagyott nemzetének. A nemzeti önállóságért csakugy lelkesült, mint bárki azok közül, kik a közjogi kapcsolatot elítélik, de azért híven ápolta azon szoros fegyverközösséget, melyet az ősök bölcsessége megteremtett Magyarországnak és Ausztriának között s erősítette még korunk leghatalmasabb államának szövetségével. Nem akarta a sors kényére, szeszélyére bízni hazánk jövőjét; mélyen voltak szívébe vésve e szavak:

Mert neked élni kell ó hon,
S örökre mint tavasz virulni.
Ah mert omladékidon,
Reszketve fognánk szétomolni,
Hazánk, hazánk!

H. F.

Román lapszemle.

Barciánu ur, a temesvári „Luminatorul” román lap egyik munkatársa, a magyar tulzás kielégítésére és a magyar szabadelvűség dicsősége és dicséretére megy Vácra, leülni az aradi esküdtszék által rászózt büntetést. Nem mi, a „Gaz.” mondja, hogy a magyar tulzás és szabadelvűség tette azt Barciánu urammal. Így kell s így szokás a „Gazetá”-nál minden alkalmat megragadni a magyar szabadelvűség kigunyolására és olvasóinak a magyarok ellen való keserítésére: pănă la o vreme, azaz egy ideig; mert elvégre vagy ő megelégteli, vagy őt elégteli meg. Ott van Slaviciu János példája. Addig heczelődött Slaviciu is, míg egyszer arra ébredett fel, hogy szerkesztőből megint árvaházi szerény tanító lett, nem Szebenben hanem a honnan kár volt kihozni: Bukarestben, a

Kuza Ilona-féle menházban. Ott most már elmélkedhetik, hogy hogyan nem kellett volna a „Tribunát” szerkeszteni. Csinált ő még a „Gazetá”-nak egy-egy rossz napot, nem is nagyon busul a „Gaz.”, hogy megszabadult tőle.

Bukarestbe került Cosbucu is, a „Tribuna” egy másik volt szerkesztője, az iskola-építészeti hivatalba segéd-rajzoló. Lám, hogyan mulik el a „Tribuna” mellett a nagynevű szerkesztők dicsősége, nem a mi örömkünkre; mert tőlünk élélhetek volna Szebenben, ha nem találták volna azt a várost ábrándjaik kivitelére igen szűknek. Szegény Slaviciu, hányszor megjósolta a magyar nemzet végpusztulását s ime ő pusztult ki belőle. Jó hely az a menhely!

„Az osztrák-cseh kiegyezés és Ungaria” címen folyik a „Gazetá”-ban a vezércikk, nagy hangon szólal meg. Csak megemlítjük, de nem veszdünk olyan mélységes feladattal, mely 2½ millió romának külön jogokat óhajtaná, szűk levén számukra, így véli a „Gazetá” a magyar szabadság. Azt az egyet még is megköszönjük, hogy Csehország cseh királyság volt, szerepet játszott a történelemben. Van történelmi multja. Mikor volt valaha Erdély oláh vagy román királyság vagy fejedelemség. De ne mozgassunk ilyen súlyos követ, hanem bízzuk azt a nationalistákra, kiknek semmi se jó, a mi magyar s egy uton járnak a bukaresti Romanullal, a mig tehetik.

Czenkalji.

Népszerű felolvasás.

A tanári kör mult vasárnapi felolvasási estélyén Szépréthy Béla főreáliskolai tanár beszélt „Az ó-egyiptomi műemlékek díszítéséről”. Felolvasó utal arra, hogy az egykor — évezredekkel ezelőtt — gazdag és művelt Egyiptom teljesen elpusztult; csupán a halottak nyugvóhelyei, a krypták és sirbaltok, valamint az istenek templomai maradtak meg s ezeknek jutott az a fontos szerep, hogy szemünk előtt az emberiség kulturális fejlődésének első hatalmasabb emelkedését föltájják. Ezen megmaradt műemlékek vizsgálása arról győz meg bennünket, hogy Egyiptom építészete az összes építészeti styl-fajok között azon különös sajátossággal bír, hogy a művészet annál tökéletesebb, minél régebb a műemlék. Az összes előtűnk ismeretes műemlékek mutatják Egyiptom művészetét — hanyatlás korszakában. És mert ezen művészetet tökélyének culminációjában, de még annak fejlődését sem ismerjük és mert az egyiptomiak stylusában semmi idegen befolyást nem találunk, fel kell tételeznünk, hogy ők jellemző alakjaikat a természetből merítették. A lotos és a papyrus, ritka madarak tollai és a pálmaág képezték azon kevés tipikus alakot, melyek a rengeteg sokaságu egyiptomi díszítményeknek alapul szolgáltak. Az egyiptomi díszítmények három főfajra oszlanak és pedig vannak constructiv, repraesentativ és tisztán decorativ díszítmények. Itt felolvasó bemutat két constructiv díszítményt, nevezetesen két oszlopfőt, melyek egyik e bimbóalakú, másika pedig nyitott lotos virágot ábrázol.

Az építészeti műemlékek legfontosabbjainak jellemzése után áttér a felolvasó a képzőművészetekre. Az egyiptomi képzőművészetek mindenkor kizárólag az építészet szolgálatában állván, ugyanazon

jellemző tulajdonságokat mutatják, mint amaz. Jellemző, hogy az egyiptomi képek és reliefek már a legrégebb memphisi emlékeken is egész határozottsággal portraít hasonlatosságra törekcsenek. — A szoborműveket számra és kiterjedésre nézve egyaránt fölülmulják a relief-képek és fali festmények, melyeknek czélja tisztán krónikaszerű, lehetőleg hű történelmi előadás, részletes jelentés az egyiptomiak életéről. Ilyen fali kép sikerült másolatát mutatja be azután a felolvasó. A kép a syriai fejedelmek hódolatát ábrázolja, kik ajándékokkal gazdagon megrakva járulnak királyuk elé, békét és kegyelmet esedezni.

Ezután a felolvasó áttér az egyiptomi díszítmények kiegészítő részét képező végtelen sok felirat jellemzésére. Hangsúlyozza, hogy ezen feliratok évezredekben keresztül teljesen érthetetlenek voltak és csak a jelen században sikerült azok jelentését újból fölfedezni. Francois Champollion volt az első, ki az egyiptomi hieroglypheket helyesen és eredményesen magyarázta.

Felolvasó már mostan behatóan részletezi a hieroglyph írás fejlődését annak különböző stadiumaiban s minden egyes kiválóbb momentumot rajzban is bemutat. Hogy mely időben vette fel az egyiptomi írás azon alakját, melyben azt jelenleg ismerjük, meg nem állapítható; de annyi bizonyos, hogy 3000 évvel Kr. sz. előtt már hosszú időszakon át gyakorolták. Az egyiptomiak örömmel irtak és minden alkalmat felhasználtak, hogy ebben való ügyességüket bemutassák. Nyilvánvaló hogy büszkéek voltak azon vívmányra mely oly magasan felülemeli őket a körülöttük lakó barbár népek fölé.

A rendkívül érdekes felolvasást a — sajnos — csekély számú közönség látható érdeklődéssel követte mindvégig és a felolvasót elismerése jeléül élénken megéljenzte.

A „Brassói első takaré- és önszegélyző szövetkezet” közgyűlése.

Ezen egyetlen helyi magyar pénzintézet, mely hat év óta csendben, minden hangosabb zaj nélkül folytatja magyarságunk érdekében áldásos működését, alapszabályszerű tisztújító közgyűlést folyó hó 16-án d. e. 11 órakor az „Európa” szálloda nagy termében tartotta meg.

Ugy véljük, hogy csak kötelességet teljesítünk, midőn e közgyűlésről részletes tudósítást hozunk, megismertetvén ezzel az intézet czélját, működését s az eredményt, mely követte a buzgó és fáradságot nem ismerő munkásságot.

A gyűlést, melyen 40 egyesületi tag 68 szavazati joggal s az intézet barátai közül, mintegy 30 egyén volt jelen, pontban 11 órakor helyi magyarságunk egyik munkás és áldozatkész tagja, az intézetnek buzgó és fáradhatatlan igazgatója, Nagy István a következő beszéddel nyitotta meg:

„Tisztelt közgyűlés!

A lefolyt üzletév és a tisztelt urak előtt lévő számadás újabb bizonyítékai szövetkezetünk folytonos, biztos és határozott haladásának. Kevés még 6 év egy ember életében is, de mennyivel kevesebb egy pénzintézet életében, és daczára annak a sok nehézségnek, melylyel küzdött ezen intézet keletkezésakor, daczára annak, hogy oly nehezen bírt győ-

„Nem látjuk őt többé soha. Nem jó hozzánk többször. Aztán egészen elhagy, eltávozik a városból és Isten tudja, mi fog történni.”

Pepita szótlanul távozott hazulról. Soká tartott ugyan, míg ismét visszatért, de ez nem tűnt fel, megszokták szeszélyeit. Jovita már elaludt volt, José meg a padra ült az ajtó elébe. Pepita a küszöbre helyezkedett, fejét az ajtófélfához szorítva; nem szólt, csak nézte a hold fényétől ragyogó virágokat.

Néhány percnyi csend után José törte meg a hallgatást.

„Igen, nem jó el többé s majd egészen eltávozik. Így a legjobb. Erős szíve van, határozott jellem. Talán mert mindig vadakkal küzd. Azt mondta, szeretett, de te nem őt; megpróbálja, ha el tudna feledni. Kért, mint barátját, ne mutassam egy ideig magamat. Csak rád emlékeztetem. Majd elmúlik minden. Pedig milyen jó barátok lehettünk volna, ő, a nagy Sebastiano s én a nyomorult fickó.”

Pepita hevesen emelkedett föl, tova szaladt, a hol az a fal van a jászminbokkal, a hol a megelőző este állott. Ott megállapodott. Különös, teljesen új szenvedély lepte meg. Nem tudta, harag-e az vagy egyéb. Ha harag, akkor sokkal fájdalmasabb, mint bármikor. Nem jőne hát vissza, soha, soha! Nem fog többé utána járni, nem próbálja beszédre kényszeríteni. Elfeledi őt.

Ezt nem akarta hinni. Tudta, hogy ő erre képtelen. Hevesebben szereti, hogysen tehetné. És szíve mégis hevesen dobogott, el-elakadt lélekzete.

„Jer vissza!” — kiáltá a fehér országúton végig tekintve. „Én mondom neked, jer vissza. Vissza kell jőned. Hallod? Én mondom, — én, Pepita!”

De felelet nem jött, közelgő lépésének zaja nem hallatszott. Az országut teljesen elhagyatottan huzódott tova.

„Nem hallod? Nem azért kell visszajönnöd, hogy beszéljek veled, hogy rád tekintsek, hogy szeresselek, de kell, mert én akarom, Pepita.”

Még mindég csend és hallgatás. Hirtelen magasra emelte kezeit, toppantott lábával.

„Megöllek! Ha vissza nem jössz, megöllek!”

Hevesen dobogó szívére szorította kezét, földre hanyatlott s fejét a harmatos, illatozó jászmin bokorba temette.

De Sebastiano nem jött vissza. Pepita minden este fölkereste a jászminbokrot, várt és egyre várt. Jó ideig maga sem tudta, mit tesz, ha Sebastiano visszatér. Tökéletes zavar uralkodott lelkében. Eleinte azt hitte, hogy egész lényé elvesz a haragos vágyban, hogy vissza kell jönnie, a konok, büszke hitben, hogy be kell következnie annak, a mit ő akar, hogy Sebastiano nem állhat ellent. Ki mert volna ellen-

kezni vele valaha? Sem José, sem Jovita, sem senki más. És ő tenné azt, a mire más képtelen? Ő, a ki ugy imádtá? Ezerszer mondta el azt magának, de ő még sem jött.

Ideges izgatottságot érzett, hogy szebb, csinosabb legyen, mint eddig. Más meg más ruhát öltött, új meg új kalapot és virágot tűzött hajába. Százszor elment a forráshoz, százszor meritte meg korsóját, várt, várt reá. De hiába. Majd fölkereste azokat a helyeket, a hol remélte, hogy találkozik vele s megingatja elhatározását. Csak egyetlen egyszer sikerült meglátnia a nyilvános kertekben.

Sebastiano, észre sem véve, közeledett hozzájuk. Végre felpillantott, meglátta Pepitát. Egy lépést hátrált, aztán mélyen, nagyon mélyen meghajította magát s azzal tovább ment, egyetlen szó nélkül.

José kívánságára legott eltávoztak, hiszen ő megígérte, hogy kerülni fogja a találkozást Sebastianoval.

Pepita kérte övéit, hogy menjenek el a bika-riadalra. Hiába ellenkeztek. El kellett menniök. Pepita szebb volt, mint valaha.

Szokatlanul nagy sokaság gyűlt össze. Tudták, hogy Sebastiano távozik Madridból, még egyszer látni kívánták.

(Vége következik)

keret verni, mert célját és hivatását sokan félreértették, sokan félremagyarázták: ezen hat év alatt olyan haladást tett intézetünk, hogy a lefolyt üzletév forgalma a legmerészebb reményeket is túlszárnyalja.

Tehetségünk szerint igyekeztünk mindent megtenni a siker elérésére; éber figyelemmel voltunk, hogy a szövetkezetet ez évben se érje veszteség, mi nagyrészen a felügyelő bizottság tapintatának, a szövetkezet és felek érdekeit egyaránt szem előtt tartó eljárásának köszönhető. Öröndetesen veheti tudomásul a tisztelt közgyűlés a könyvelő által felolvasandó jelentésből, miszerint úgy betéteink, mint letéteink a lefolyt üzleti évben is ismét, de aránylag még többel szaporodtak, mint az előbbi években, mely körülmény a szövetkezet iránt fennálló feltétlen bizalomnak bizonyítja.

Szivemből üdvözlöm a t. urakat és az igazgató választmány nevében köszönetet mondok ügyünk iránt megjelenésükkel tanúsított meleg részvételükért, érdeklődésükért, kérvén a tisztelt közgyűlést, tartsa meg ezen szövetkezet iránt, melynek itt Brassóban fontos hivatása van, jövőre is és mindig jóindulatát, hogy hatalmas és mind hatalmasabbá legyen mindaddig, a míg a magyar ügy Brassóban ily módon is elősegítettik.

Midőn felemliteném, hogy ezen mára egybehevott közgyűlés és tárgysorozata az alapszabályok értelmében kellő időben kihirdetve és a tagokkal tudatva lett, kijelentem azt is, miszerint 40 tag van jelen 68 szavazat-joggal s ennél fogva alapszabályaink 35-ik szakasza szerint a közgyűlés megtartható lévén van szerencsém azt ezennel megnyitottnak nyilvánítani.

A megnyitót a közgyűlés lelkes éljenzéssel fogadván, a mult közgyűlés jegyzőkönyve olvastatott fel és egész terjedelmében tudomásul vétetett.

Majd V a s a d y József, mint felügyelő bizottsági helyettes elnök s a zárszámadások megvizsgálására kiküldött bizottság előadója, tesz jelentést a vizsgálat eredményéről, minek következtében a felmentvényt a közgyűlés úgy az igazgatóságának, mint a felügyelő bizottságnak köszönetének kifejezése mellett megadja.

Most M o r i n g e r Károly, mint intézeti könyvelő olvasta fel a következő jelentést:

„Tisztelt közgyűlés!

Jelentésünket a lefolyt 1889 évről mint szövetkezetünk 6-ik üzletévről a következőben van szerencsénk megtenni.

Az 1889. évi február hó 17-én, épen ma egy éve tartott rendes évi közgyűlés alkalmával tett jelentésünkben részletezett összesen 821.154 frt 36 krt tett 1888. évi üzletforgalommal szemben a lefolyt 1889 évi forgalom a következő számokat tünteti fel, u. m.: 1888. évről ájtott pénztárkéslet 6.344 frt 95 kr. 1889 év folyamán bevétel 529.620 frt 73 kr. 1889 év folyamán kiadás 534.377 frt 62 kr. 1890 évre átment pénztárkéslet 1.589 frt 06 kr 1889 évi forgalom együtt 1.071.933 frt 36 kr és ezen összeget, mint 1889. évi forgalmat szembetartva az 1888 évi forgalmat kitüntető összeggel, meggyőződünk, miszerint forgalmunk az 1888. évihez képest 1889. évben növekedett 250.779 frttal. Az 1888 évi forgalom az 1887 évihez viszonyítva, csak 227.303 frttal növekedett, az 1889 évi forgalom tehát aránylag az 1888 évihez képest 23.476 frttal növekedett többel, mint a mennyivel növekedett az 1888. évi forgalom az 1887 évihez képest. Az egyes üzletágakban a következő mozgalom volt:

I. Betétek üzlete.

1888. év végével a szövetkezet tagjainak betétei tettek: 40.786 frt. 12 krt. 1889. évben bevétel: a) rendes heti betétek czimén 13.028 frt. 33 kr. b) tőkésített kamatokként 1.818 frt. 85 kr, összesen: 14.847 frt. 18 kr.

A szövetkezetünknel 1889. évben kezelt betétek összege teszen tehát együtt: 55.633 frt. 30 krt. Az év folyamán visszafizettetett: 8.993 frt. 33 kr. marad 1880. év december 31, a szövetkezetnél a mérleg szerint 46.639 frt. 97 kr. Szembetartva ezen összeget az 1888. évi üzletév december 31-én a szövetkezetnél volt betétek összegével azaz, 40.786 frt. 12 krtal, a lefolyt 1889. év 5.853 frt. 85 kr. növekedést mutat.

II. Letéti üzlet.

1888. év végével a szövetkezetnél elhelyezett letétek összege 51.316 frt. 63 kr. 1889. évben letétek czimén bevétel 56.473 frt. 3 kr. kezeltetett 1889. évben letétek számlán együtt 107.789 frt. 66 kr. Felmondott és visszafizettetett az év folyamán 37.056 frt. 26 kr. Maradt letétek számláján 1889. december 31-én 70.733 frt. 40 kr. Szembetartva ezen

összeget az előbb említett és szövetkezetünknel 1888 év végével elhelyezve volt 51.316 frt 63 krtal, a lefolyt üzletiévben üzletágban 19.416 frt 77 kr növekedést tüntet fel.

(Folytatása következik.)

N A P I H I R E K.

Az udvar Budapesten. A király vasárnap reggel 8 órakor a budai királyi palotai szent-Zsigmond-kápolnában jelen volt a csöndes misén, melyet Maszlaghy Ferencz kanonok szolgáltatótt. Délelőtt 11 órakor Tisza Kálmán miniszterelnököt közel egy óráig tartó magánkihallgatáson fogadta; majd fél 1 órakor a magyar államvasutak különvonatán Gödöllőre rándult, honnan este 7 órakor tért vissza. — Mária Valéria főhercegnő vőlegénye Ferencz Salvator főherceg és József főherceg két leánya, Mária Dorottya és Margit főhercegnők kíséretében ugyanaz nap este meglátogatta a népszínházat, hol Rákosi Jenő népszínműve „Éjjel az erdőn“ került színre Blaha Lujzával, Hegyi Arankával és Németh Józseffel a főszerepekben. A magas vendégek csak néhány percczel az előadás vége előtt távoztak a színházból. Hétfőn d. u. 6 órakor a királyi palotában 23 terítékű udvari ebéd volt, melynek végzetével Ő felsége hosszabb ideig cercelet tartott.

Magyar dalárdánk tánczezal egybekötött dalestélyét holnapután, szombaton este 8 órakor tartja meg a következő műsorral: 1. Szentirmay „Eredeti dalfűzér“ 2. Witt „A könyv“, énekli a férfiak. 3. Löwe „Madarász Henrik“, ballada, énekli Binder Jenő. 4. a. Jungst „Fonj, fojn“, b. Schubert „A tengeren“ énekli a vegyeskar. 5. Thern „Bordal“ énekli a férfiak. 6. Vieuxtemps „Ballada és Polonaise“, hegedűn előadja Honigberger Helén k. a. 7. Lányi „Népdalfűzér“, énekli a férfiak. 8. Nentwich „A törpék“ énekli a vegyeskar. Az estély, a mint már ezen műsorból is látszik, igen érdekesnek és élvezetesnek ígérkezik s épen ezért nem mulaszthatjuk el, t. olvasóink figyelmét arra ez alkalommal külön felhívni. A meghívók és pártoló tagsági jegyek már szétküldtek; a kik meghívót, vagy tagsági jegyet tévedésből nem kaptak és vagy az egyikhez, vagy a másikhoz igényt tartanak, sziveskedjenek igényüket az elnökség bármely tagjánál bejelenteni.

Vig dalestély. A brassói német férfidalegylet idei vig dalestélye a Vigadó termében február 18-án — hiven a régi traditiohoz — zsufolt ház előtt tartott meg és ismételtetett tegnap és ismétlődik ma egy és ugyanazon gazdag műsorozattal. Mindhárom estélyre a jegyek rég eladottak. A műsor ismét igen változatos vala, de már e helyütt meg kell jegyez-nünk, hogy daczára a kitűnő készültségnek, a német dalárda hanganyaga érzékenyen gyengült. Mig a vegyes karban a sopran sokkal gyengébb, mint az azelőtti években, addig a tenor plane teljes fogyatékán van, mi a dalegyleteknél egyébiránt közös betegség szokott lenni. Ugy látszik, hogy átmeneti stadiumban van a német dalegylet és új erők kiművelésén fáradozik, mert a régiéket helyét az egyedüli új erő: Scherg ur, kinek kitűnő bass-barytonja van, nem pótolhatja. A minden évben rendkívüli sikert aratni szokott couplet szintén gyengébb volt ezuttal. A négy év előtt valóságos sensaiót keltett, zenei genrekép: „Egy nagy női kávéházaság“ ez alkalommal is nagy hatást keltett. A magánnégyes, mely a legközelebb itt időzött néger négyest utánozta, viharos tapost aratott és a két nőnek öltözött férfi ugyanazon magyar népdalokat énekelte, melyeket a néger-ek előadtak. Ez volt bizonyára az első magyar dal, mely német dalestélyen — ha imitációképen is — énekeltetett. De dörgő „éljen“ és „hogy volt“ követé a magyar dalokat. Az estély utolsó számát egy Flann által szövegezett és a jó hírnevű Wernzeirl által zenésített dalfűzék: „az erdősz leányai“ képezte. Alig észrevehető egy néhány kisebb hiányon kívül a darab kitűnően sikerült és kétségtelenül a tegnapi estélyen már kifogástalanul lett előadva. A vegyes-és férfikarok, valamint főleg a dalfűzék kitartó szorgalomról tettek tanúságot és nem csekély fáradságába került az estély létesítése úgy az egyes tagoknak, mint főleg Lassel karmesternek. Midőn végül megjegyezzük, hogy a kiállítás gyönyörű volt, még meg kell emlékezzünk arról, hogy 7 órakor, midőn a már 6 óra óta várakozott tömeg a terembe belépett, a terem még üres volt. E tekintetben a régi traditiotól eltértek a rendezők.

Rendőri hírek. Bálint Mihály tatrangi napszamos hétfőn d. u. a tömösi Leonhardt-féle posztógyárba ment és ott több munkástól alamizsnát kért. A gyárból kiutasítatván, esti 8 óra tájban gyanus

körülmények között újból belopódzott, valószínűleg lopási szándékkal. E tervét azonban az éjjeli őr és a kutyák ébersége megghusította. Másnap a koldulási tilalom áthágása miatt a városi kapitányság elmarasztalta. Büntetésének kiállása után illetőségi helyébe fog tolonczoltatni. — Találtatott tegnapelőtt a Lópiacson egy lánczon lévő kis kulcs, mely a városi kapitányságnál átvethető.

Halálozás. Őszinte részvétellel értesülünk, hogy Uzoni Béli Istvánné, szül. Hidvégi gróf Nemes Francziska f. hó 10-én életének 74-ik évében, hosszas szenvedés után elhunyt. A megboldogult hült tetemei f. hó 12-én helyeztetek örök nyugalomra a bodolai ev. sef sirkertben. Béke poraira!

Kőhalmi hírek. A kőhalmi magyar kaszinó f. hó 16-án tartott közgyűlésén a tagok csaknem mindnyájan jelen voltak. E gyűlésen dr. Issekutz Gy. indítványára a választmányba Gáspár J. beválasztott. A könyvtári adósság (50 frt) fele részben törlesztetett és a könyvtár gyarapítására 20 vagy 30 frt megszávatott. Azon szerkesztőknek, kik tekintettel arra, miszerint ezen kaszinót itt az idegen ajkuak ezerei között alig 25 tag nagy áldozattal tartja fenn, a lapot mérsékelt áron adják, a közgyűlés elismerést és hála köszönetet nyilvánít. A már megrendelt lapokhoz a „Nemzet“ is megrendeltetett. A tagsági díjakból künn lévő nagy hátrálékok felhajtására szigorubb intézkedések tétettek. A könyvtár és pénztár állásának megvizsgálásával Bod Gy. elnök és Gyertyánosy F. választmányi tag bizattak meg. — Az E. M. K. E. kőhalmi fiókköre február 16-ikán d. u. tartott közgyűlésén Lukovszky J. pénztáros jelentést tett a pénztár állásáról. A kör területéről eltávozott tagok evidentiában tartása igen sok nehézséggel jár. Többen oly gyorsan változtatják tartózkodási helyeiket, hogy azt figyelemmel kísérni sem lehet s miután az ily távozott tagok hollétüket nem jelentik be, igen sok tag hollétéről a fiókkörnek nincs tudomása. Téglás István jelentést tett az állami iskola helyiségében lévő Emke könyvtár állásáról. Az Emke-könyvtárt a mult 1889-ik évben 54-en vették igénybe.

Kis-küküllőmegyei hírek. Az Emke kis-küküllővármegyei férfi választmánya február 22-én délután 5 órakor az olvasó- és társaskör társalgó termében rendes ülést tart, melyre a tagok ezennel meghivatnak. Elnökség. — Fősorozás Kis-Küküllővármegyében. A folyó évi fősorozás márczius hó 1-én veszi kezdetét és a következő sorrendben fog megtartatni: Márczius 1-én Erzsébetváros rendezett tanácsu városban; 3, 4, 5, balavásári sorozó járás, Erzsébetvárosban; 7, 8, radnóthi járás. Dicső-Szentmártonban; 10, 11, 12, Dicső-Szentmártonon vármegyei székhelyen; 14, 15, hosszuaszi járás, Hosszuaszon.

Kirándulás Konstantinápolyba. A m. kir. államvasutak városi menetjegy-irodája a husvéti ünnepek alkalmából f. év április hó 1-én különvonattal kirándulást rendez Budapestről Belgrád, Nis, Sofián át Konstantinápolyba. A részvételi árak (beleértve a teljes ellátást a vasuton Konstantinápolyig és a Konstantinápolyi 4 napi tartózkodás alatt) I. oszt. 200 frt, II. oszt. 165 frt., Ellátás nélkül: I. oszt. 120 frt, II. oszt 95 frt. A különvonathoz háló és étkező kocsik lesz csatolva, utóbbiban történik az utközbeni ellátás. Az eddigi konstantinápolyi kirándulásoknál a menetjegy iroda által elért fényes siker biztos reményt nyújt arra, hogy a jelen husvéti kirándulás is teljesen meg fog felelni a hozzá kötött várakozásnak. Részletes programok a brassói menetjegyirodában kaphatók.

Ujabb járvány. A XIX. Siéclenek sürgőnyzik Rómából: Az orvosok az utolsó napokban sok esetben oly különleges betegséget konstátáltak, a melyről azt hiszik, hogy az influenza módjára el fog terjedni és járványnya alakuland. E baj, a mely erős náthával és tüszszentéssel kezdődik, két nap mulva maga után vonja a nyak megkeményedését, ez csakhamar paralizis jellegét ölti, a mely katalapszist és halált vonhat maga után. E betegség, a melynek lefolyása feltűnő gyorsaságu, népies nyelven „noda“-nak nevezetik és sok azonossággal bír a német Genickstarrevel, a mely járvány az utóbbi években nagyon el volt terjedve Németországban.

T á v i r a t o k.

Bndapest, febr. 19. A király a következő legfelsőbb kéziratot intézte Andrássy grófnőhöz: „Mélyen megilletődve intézem önhöz e sorokat, hogy felejthetetlen férjének elhunytu fölött legbensőbb részvétemet kifejezzem. Érzem egész nagyságát a gyászos veszteségnek, mely bennünket ért; mert a boldogultban, kiben ön szeretett férjét, a haza pe-

dig legnagyobb legjobb fiainak egyikét siratja, én is mély bánattal gyászolom kedvelt híveket, ki lovasias jellemmel párosult fenkölt szellemével évek során át legjobb tanácsadóim egyike volt, kinek valódi hazafias, államférfiai nagy érdemei az egész monarchiában maradandó elismerésre számíthatnak. Enyhitse a mindenható önnök és családjának méltó fájdalomát, melyben a dicsőültnek emlékét hálás érzélemmel megőrizve őszintén osztozom. — Ferencz József.

A főrendiház mai ülése egészen Andrássy emlékének volt szentelve. Vay báró elnök megindító szavakban emlékezett meg Andrássyról. Elhatározott, hogy a főrendiház testületileg vesz részt a temetésen és hogy a bucsuztatót Szlávny másodelnök tartandja.

A képviselőház mai ülése rendkívül ünnepélyes képet nyújtott. Péchy elnök megható csendben szívőből fakadó szavakkal ecsetelte a nagy országos gyászt; majd a miniszterelnök terjesztette elő a legnagyobb ünnepélyességgel ugyancsak siri csendben indítványait a képviselőháznak az utolsó tisztelet megadásában való részvétele iránt, mely indítványok általános helyeslésre találtak. Ugyancsak tetszéssel fogadtattak Apponyinak és Irányinak a miniszterelnök javaslataihoz való hozzájárulásai. A miniszterelnök indítványai közül legfontosabb az, hogy Andrássynak Budapesten államköltségen emlékszóbor állíttassék.

A főváros képviselő-testülete holnap rendkívüli közgyűlést fog tartani, melyben indítványozni fogják, hogy Andrássy hamvai a fővárosban egy díszes mauzoleumban helyeztessenek örök nyugalomra és hogy erre a család beleegyezése kikértsessék.

Fiume, febr. 19. A király részvétirata délután két órakor nyújtott át az özvegy grófnőnek. A délután folyamán megérkezett a királyné koszorúja.

Részvét-táviratok, valamint koszorúk egész Európából óriási számmal érkeznek a gyászoló családhoz. A halott egész csendben, minden szertartás nélkül szállítatik Voloscából Mattiglie vasutállomáshoz és onnan Budapestre. A halottas házba a családtagokon kívül senki be nem juthat.

Közgazdaság.

(Délmagyarországi kiállítás Aradon 1890.) Az érdekelt körök figyelmeztetnek, hogy a folyó év nyarán Aradon tartandó Alföldi és délmagyarországi általános kiállításra a bejelentések csak még folyó hó végéig fogadtatnak el. Bejelentési íveket a brassói kereskedelmi és iparkamaránál kaphatni.

Megjegyeztetik, hogy ezen kiállításban oly iparosok vehetnek részt, kik az 1881. XLIV. t.-cz. alapján állami kedvezményekben részesülnek.

Telepítünk szőlőt immunus homok-területeken.

A phylloxera tudvalegyőleg végelpusztulással fenyegeti immár szőlőinket, óriási csorbát ütven különösen a bortermelő vidékek jövedelmi forrásán. Ezzel is, azzal is kísérleteztünk már; de eljött az ideje, hogy a pusztító kísérletezéssel felhagyva, tegyünk is valamit e pusztító elemmel szemben. Az eddigi kísérletek határozottan kiderítették, hogy egyedül a homok-talajon lévő szőlők mentesek a phylloxerától s egyhangú ma a szakértők nézete, hogy az immunus homoktalajok szőlőkkel telepítendők be. Használjunk fel minden talpalatnyi alkalmas területet e célra s mentsük meg ezen jövedelmi forrásunkat a végenyészettől.

Milyen területek alkalmasok a telepítés céljaira hogyan, milyen költséggel eszközölhető a telepítés: ezzel a nagyfontosságú kérdéssel foglalkozik most a „Gyakorlati Mezőgazda” első rangú gazdasági

heti lapunk, Rácz Sándor ismert gazdasági írónk tollából egy hosszabb cikksorozatát közölve, a mely gyakorlati utbaigazitásokat ad mindazon kérdésekre, melyek homoki szőlők telepítésénél egyáltalán előfordulhatnak. Ajánljuk ezen cikksorozatát s nevezett lapot mindezen gazdák figyelmébe, kik különben hasznavehetetlen homokterületekkel rendelkeznek. — A „Gyakorlati Mezőgazda” előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, mely összeg a kiadónálba Kassára utalványozandó, a honnan megkeresésre mutatóvényszámok is küldetnek.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyesvonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor; b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor. b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predealról

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. február hó 20-án.

Román papírpénz à 100 frank	46.35 vétel	46.40 eladás
ezüstpénz à 100	46.15	46.35
Napoleon d'or (aranypénz)	9.40	9.42
Török lira	10.60	10.70
Arany	5.52	5.55
Orosz papírrubel	122.75	123.75

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről: Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton.)
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

H I R D E T M É N Y E K.

Sz. 3183.—1889. telekkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Müller Mihály végrehajthatónak Hann Márton végrehajtást szenvedő elleni 187 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbíróság területén lévő, Lemnek község határában fekvő, a lemneki 162. sz. tjkvben foglalt ingatlanokra és pedig az A + Helyrajzi sz. Kikiált. ár.

633, ingatl.	1 frt	2346, ingatl.	11 frt
1037, „	6 „	2357, „	1 „
1242, „	8 „	5000, „	23 „
1565, „	40 „	5184, „	14 „
1889, „	4 „	7296, „	6 „
2177, „	13 „	7742, „	14 „
3496, „	9 „	8182-83, „	30 „
4561, „	4 „	8485, „	4 „
4593, „	4 „	8741, „	7 „
7523, „	4 „	8949/2, „	9 „
7967, „	1 „	9211, „	6 „
9378, „	3 „	9216, „	15 „
11193, „	5 „	9526, „	28 „
12493, „	3 „	9848, „	8 „
12892, „	34 „	9864, „	25 „
14043, „	2 „	11672, „	18 „
14155, „	10 „	12356/1, „	3 „
488, „	13 „	12368, „	7 „
696, „	9 „	12571/2, „	2 „
702, „	1 „	14416, „	4 „
1585, „	31 „		

továbbá a lemneki 538. sz. tjkvben A + 164. hrsz. alatt foglalt egész birtokra az 1881. évi LX. t. cz. 156. § hoz képest 400 frtban ezenen megállapított kiállítás árban elrendeltetik, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi márczius hó 19-ik napján délelőtti 9 órakor Lemnek község házában megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni.

Köhalom, 1889. decz. hó 20.

A kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság:

(58) 1—1

Bod, kir. aljbíró.

Bőreladás.

A Scherg Frigyes csődtömegéhez tartozó 1100 drb 10—14 kilogramm súlytalpbőr (I. Satz und II. Satz, Terzen) közadónak Ó-Brassó 512. sz. a. börgyárában f. évi márczius hó 3 án d. e. 9 órakor nyilvános bírói árverés útján a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett el fog adatni.

Az eladás nem egyszerre, hanem a körülményekhez képest 50 és 100 drbból álló csomónként történik. — Venni szándékozik tartoznak a becsár 10%-át bánatpénzül letenni. A bőrkészlet előlegesen megsemmelhető Borosnyai Dániel tömeggondnok közbejöttével. (55) 3—3

A legjobb

Brünni szövötteket

szállítja eredeti gyári áron a
SIEGEL-IMHOF
Anomposztó-gyár Brünnben.

Egy elegáns

tavaszi vagy nyári férdöltönyre
elég 3.10 méteres, azaz 4 bécsi rőf
hosszuságban.

Egy szelvény ára:

- 4-80 frt. közönséges
- 7-15 frt. finom
- 10-50 frt. finomabb
- 12-40 frt. legfinomabb

valódi juhgyapjuból.

Továbbá nagy választékban kaphatók: selyemmel átszőtt kamgarnok, felöltőkre való szövöttek, Loden vadászok és turisták számára, Peruwien és Dosking posztók szalonöltönyöknél, előírás szerinti posztók hivatalnokok számára, mosható czéraszövöttek férfiak és gyermekek számára, valódi Piqué mellényszövöttek, stb.

Jó áruért a pontos szállítást és kezesség vállalatik. (57) 1—40

Minták ingyen s bérmentve.

Kiadó bolt.

A helybeli piacon a legnagyobb közlekedési részen, Almasor 90. szám alatt levő

volt D. H. Feldmann-féle üzlethelyiség

teljes felszereléssel vagy a nélkül is bérbe adó, és azonnal átadható. Bővebb felvilágosítást szerezni a Gyertyánffy Lajos és fia klaszrom-utcai bóraktárában. 1—3

PSERHOFER J.-féle

(20) 6-12

gyógyszertár Bécsben

Singerstrasse 15. sz. „Zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacok, ezelőtt »egyetemes labdacok«, neve alatt ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik mivel csakugyan igen sok oly betegség létezik, melyben e labdacok csodás hatásuka fényesen bizonyították.

Évtizedek óta ezen labdacok általában igen el vannak terjedve, számtalan orvos rendeli azt, s alig akad család, melyben ezen kitűnő háziszorból ne volna egy kis készlet 1 doboz 15 labdacossal 21 kr., 1 tegeres 6 dobozzal 1 frt 5 kr.; bérmentetlen utánvét mellett megküldéssel 1 frt 10 kr.

A pénz előleges beküldése mellett, bérmentes megküldéssel együtt 1 tegeres labdac 1 frt 25 kr., — 2 tegeres 2 frt 30 kr., — 3 tegeres 3 frt 35 kr., — 4 tegeres 4 frt 40 kr. 5 tegeres 5 frt 20 kr., 10 tegeres 9 frt 20 kr. (1 tegeresnél kevesebb nem küldetik szét)

Kéretik határozottan Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat kérni s arra ügyelni, hogy a dobozok tetején levő felírás minden dobozon a használati utasításban látható Pserhofer J. névaláírással el legyen látva és pedig veres nyomásban.

Pserhofer J.-től, 1 tégely 40 kr., bérmentes megküldésé 65 kr.

Keskeny utifü-nedv, hurut, rekedtség, görcsköhögés stb. ellen. 1 palack 50 kr.

Amerikai köszvény-kenőcs, 1 forint 20 kr.

Por lábizzadás ellen. Egy doboz ára 50 kr., bérmentes megküldés mellett 75 kr.

Golyva-balzsam, 1 üvegcsé 40 kr., bérmentes megküldéssel 65 kr.

Élet-essencia (prágai cseppek), megromlott gyomor, rossz emésztés ellen. Egy üvegcsé 22 kr.

Angol csoda-balzsam, 1 üveggel 50 kr., egy ks üveggel 12 kr.

Fiaker-por, köhögés stb. ellen. 1 dobozzal 35 kr., bérmentes megküldéssel 60 kr., Pserhofer J.-től, a legjobb hajnövesztő szer, 1 szelencze 2 frt.

Tannochinin-hajkenőcs, STEUDEL tanártól, sebek ellen jónak bizonyult háziszor. Egy tégely 50 kr., bérmentes megküldéssel 75 kr.

Egyetemes tapasz, BULLRICH A. W.-től. Kitűnő háziszor megzavart emésztés minden következményei ellen

Egyetemes tisztító só, Egy csomag ára 1 frt.

Az itt felsorolt készítményeken kívül, valamennyi az ausztriai lapokban hirdetett bel- és külföldi gyógyászati különlegesség készleten tartatik, s minden esetleg raktáron nem levő czikk kívánatra pontosan s leggyutányosabban beszerezetik.

Postai küldemények az összeg beküldése, nagyobb megrendeléseknél utánvételt mellett a leggyorsabban eszközölhetnek.

A pénz előleges beküldése mellett (levegőszerrűben postatálvány mellett) a vitáldi sokkal kevesebbe kerül, mint az utánvétel mellett való küldésnél.